

Marcel Miller

Voor de Mooiste Gezichten van Zutphen meld ik me in een hal vol vintage auto's en andere prachtige oude dingen met een geweldig design. In de werkplaats daarachter is het lekker warm, ruikt het naar leer, klinkt er muziek en neem ik op uitnodiging van mijn gastheer plaats op een kruk met een zadel. Met een kop koffie erbij begint hij te vertellen.

'Ik ben geboren in Arnhem en na vier jaar naar Velp verhuisd, waar ik opgroeide. Later verhuisde ik weer terug naar Arnhem om daar tot 2007 te blijven. Toen verhuisden we naar Zutphen. Mijn vrouw kwam uit Warnsveld en omdat koopwoningen in Arnhem niet te betalen waren, was dit een goede keuze'. Ik vroeg hem hoe zijn loopbaan is begonnen en daarover vertelt hij dat hij eerst naar de LTS in Arnhem is gegaan. Hij startte met timmeren, maar daar werd hij niet echt blij van. Vervolgens ging hij naar de dependance aan de Boulevard Heuvelink en deed daar de richting meubels maken en woningen stofferen. Dat bleek beter bij hem te passen. Hij vertelt me er lachend bij dat hij het als dyslecticus ook beslist van zijn handen moet hebben. Hij ging een dag per week naar school in Nijmegen en werkte in Didam, haalde zo zijn vakdiploma.

Na afronding van zijn opleiding kwam hij eerst te werken in Didam als voorbereider van banken waar hij het schuim er op moest schieten. Vervolgens had hij meerdere banen, allemaal rond het bekleden van meubels. Een van de leukste banen uit die tijd was toen hij op maat rolstoelen mocht maken, als adaptatietechnicus. In die tijd had hij al een grote liefde voor Volkswagenbusjes en kon

vervolgens in Renkum komen te werken bij een restauratiebedrijf voor oude Volkswagens. Daar deed hij de interieurs en de verkoop. Toen daar iemand zelf motoren ging bouwen, begon hij op maat zadels te maken en zo is zijn huidige vak ontstaan.

Tien jaar geleden begon hij voor zichzelf. Het is echt ambachtelijk werk, alles gebeurt met de hand en is op maat gemaakt. In de loop der tijd is zijn bedrijf uitgegroeid tot een begrip waarbij mensen van over de hele wereld hem benaderen voor de bekleding van een zadel voor hun motor. In eerste instantie waren er mensen uit Duitsland en België die hem benaderden, maar later ook klanten uit zelfs Australië. Ze sturen dan hun zogenaamde pan op. Eerst wordt het metalen deel door hem geschuimd en vervolgens bekleed. In veel gevallen werkte hij samen met een aantal gerenommeerde motorbouwers, waardoor hij zelf ook steeds meer naamsbekendheid kreeg. Hoewel je ronduit kunt stellen dat hij succesvol is geworden, blijft hij daar zelf zeer bescheiden over. 'Je kunt van jezelf nooit zeggen dat je heel goed bent', zegt hij. Het feit dat hij elke dag in zijn hal mag zijn, daar zijn ding kan doen en daarvan kan leven, geeft hem heel veel voldoening.

Hoewel hij werk genoeg heeft, doet hij afgezien van stagiaires alles alleen. 'Ik kan ook niet samenwerken met iemand', vertelt hij lachend. 'Als ik iemand iets zie doen, word ik zenuwachtig, doe ik het liever zelf'. De hele custom-wereld is echt heel vet. Ook in Zutphen en omgeving zitten bijvoorbeeld een paar gasten die heel mooie dingen bouwen en waarmee ik graag samenwerk. Mijn droom was ooit om een eigen zadel te ontwerpen. Dat is gelukt en die verkoopt echt heel goed. Misschien is dat wel het product waar ik het meest trots op ben'. Naast zadels maakt hij ook wel voeringen voor helmen, iets wat op zich rotwerk is. 'Maar als iemand daardoor zijn oude helm weer kan gebruiken is dat toch vet'.

Hoewel zijn vrouw vandaag de dag geen actieve rol binnen zijn bedrijf heeft, steunt ze hem wel enorm en vertelt hij me dat hij dit door haar kon gaan doen, iets waar hij erg dankbaar voor is. Zijn zoon zegt nu nog dat hij later ook het werk van zijn vader wil gaan doen. Maar lachend zegt hij te twifelen of dat niet alleen komt doordat hij in de hal nu een coole plek heeft om te gamen. Als hij niet met zijn werk bezig is, gaat hij graag met zijn zoon en nog wat vrienden het bos in om te mountainbiken. Geen lange afstanden, maar liefst heftig parcours, omhoog lopen en zo dom mogelijk naar beneden fietsen. Tot slot vertelt hij me dat Zutphen echt een heel fijne, relaxte stad is. Mensen groeten elkaar hier veel, iets wat in Arnhem minder vanzelfsprekend was. Wel zou er wat meer voor de kids te doen kunnen zijn. Daarom is hij actief bij Collectief Alternatief, waarmee er voor de alternatieve scène in Zutphen concerten worden georganiseerd.

De stoere, goedlachse man die al heel veel bikers over de wereld van een handgemaakt zadel heeft voorzien is de enige echte Marcel Miller !